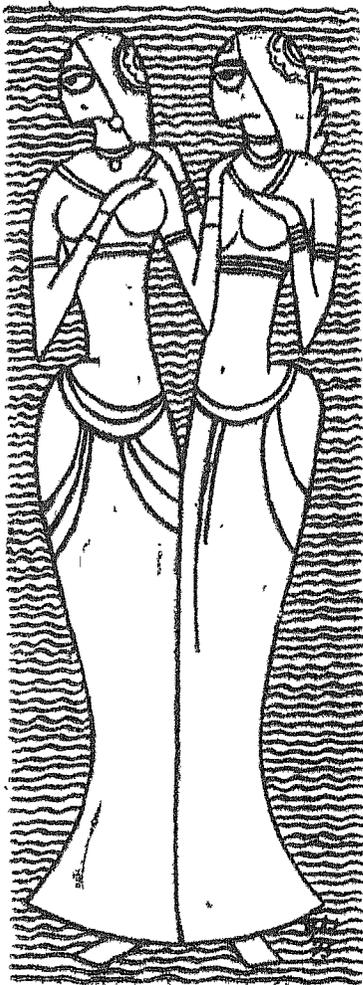

— గుండు సుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు

నేనులు

విక్రం వి. ఎ. లలిత (కరీంనగర్)

కానీ ఇరలాగారి సార్, ఎందుకో ఇక్కడికి వచ్చింది. ఈ బ్రాహ్మణులు అపరిచితుల ఎలా-కాళ్ళా వేళ్ళా పడు తున్నారో చూశారా? అప్పు, ఆ అమ్మాయిని పడ ఆనేదను, సూర్యరేఖతోలున్నా ముసలీకొంది."

"వేదా దేవ, అప్పుని చెయ్యమనే తలనుకోవాలిగాదా!"

"అలాకలనుకునేదే అయితే, రెండో కులో భూతులు మీ రెండుకు మూలంకు తీసివేయాలిగాదా!"

"మిమ్మల్ని, జాబాబ్ అమ్మాయి, అంత తప్పులేను కుంటున్నా?"

"వారల్ని అమ్మాయిలను నీవు గోపన ప్రతి కుశలీకా జ్ఞానంతి మ్మూ కెంయూ, ప్రతి పీకెంయూకూడా ఆ అమ్మాయి చురుగు చెప్పే విధానాల్ని అణకవలెనాల్ని చెబుతున్నావేమిట? ఈ అమ్మాయిల ఎంత తప్పులేను కుంటున్నా? కావుననే తీసివేయాలిగాదా!"

తెలియదు, మామీరూ... ఇంతేయివో ఎంత వేంపులేగా ఉంటుందినీకున్నావో! పెళ్ళి కాబోదనుకోండి."

"ఎప్పుడు చెప్పబోయే, పంతులమ్మతో అలాంటి వాళ్ళు ఉన్నారంటే దేవత తేలికా, ఎమ్మాయి, ఇంకా వాకా అమ్మాయిలని చూసేంపవలసింది. పాత మాట చేశావు."

"అదే, మాటా చూసానా? అప్పుడేగి గూడెం మీని తేదా. ఆ అమ్మాయిల ఎక్కడ ఉందా? గి యింకా చెల్లిపోయింది."

"ఇంకా, ఆ అమ్మాయి చెయ్యి."

"రాజేశ్వరి."

రాజారావు ఎవో మామూలు మాయం చేయాలి. సీసీమా మాటా పచ్చింతు సీసీమాడు మాయం చేసే వెలకూ ఇద్దరూ ఆ తోకంతో లేరు.

* * *
సీ సారం గడిచింది. శ్రీ దతి, రాజారావు నేత్రేస్తు అడుతున్నారా. రాజారావు మాత్రం మా అడిగారు:

"ఇంతకీ ఆ పంతులమ్మ విషయం ఏం చేరిందోయే?"

"తేలే దేయిందంటే, ఆ అమ్మాయి నాకు చెప్పకుంపు విషయాల్నే కోరెం పాతన రంగిరించి అయ్యారు మామూల్తో ఉన్నప్పుడు చెప్పారు. కామేశ్వరరావుగారు మాకా సాధ్యమై ఎంత విప్పలంకూనే చెప్పారు. ఎంతగా, ప్రస్తుతానికి బ్రాహ్మణుల అభిరుచిల్ని వాల్ చెల్లెం: నమ్మాలి అయ్యగారు... అమ్మమ్మ, మిమ్మల్ని కాంపెలో ఇంకో విషయం తెలిసింది ఉండోయే!"

అమ్మమ్మ! ఆ అమ్మాయిలతో నా అక్కడ కేదా కొక ఉదాహరణ!"

"ఏమిటి, చెప్పావు కావు!" రాజారావు తలవెత్తి భద్రం వైపు చూశాడు. పదిటి పక్కన్ను చూస్తూనే చేతితోనే సుద వేశాడు.

"ఎలా తెలిసేంది, ఏ కే విషయం?" అన్నాడు.

"ఏమిందీ, ఆ అమ్మాయి అడ్డ కుంటున్న ఇంటాయన ఈ కొడుక్కో ఇద్దరం చేయించువోవలం కోసం పంతుల ప్రసేదెంబునో వెంటబెట్టుకుని అయ్యగారి దగ్గరి కొచ్చాడు. తోవల అయ్యగారిలో సమితి ప్రసేదెంబు మాట్లాడుతూండగా నేను ఆరువంకో కిలుర్లు కలిపాను. మాటలో అయన రాజేశ్వరి ఉసిరిట్టిన ఇంట్ను దివగావే

నాకు చుటూచాలి నిక్కొన్నే దివరాలు కాబట్టాను. ఆ దివరాల్లో నింకొన్నానని ఆ అమ్మాయి కో కోర్టులు ఉండటం చెప్పింది."

ఇద్దరి మధ్య చచ్చి నీమిమలవిప్పం అందరినీ చెప్పింది. అప్పుడే మ్మాయిలని మూలాన భద్రం వెళ్లి పోనీ ఆనీ గెం పన్నాడు.

రాజారావు అన్నాడు: "ఇంతకీ ఆ అమ్మాయికి ఏ ఉంటుంది?"

"చేయివో కేనే విశాఖవల్లం. ఎక్కడ చెప్పావీ. . ."

"అగారు. విశాఖవల్లంకూ, కేల రాజేశ్వరికడూ, పెళ్ళి కావడాని వాలు గేట్ కేదూ?"

రాజారావు దేకమొక్కటా కింది పడ శాడు. అయితే ఎత్తు పల్లంకు సీ గదిలో పేనాల్ని చెయ్యటం మాదిలు చెప్పాడు.

"ఆ అమ్మాయి మీకు తెలుసా, మామూలు?"

రాజారావు మామూలులేదు. భీరుల ముక్కలమ్మే పొరచేసి బొత్తి వి కార్టవోలో వెలుతుగా అన్నాడు:

"ఏమిటో దరి ద్రుడు ఆ అమ్మాయికి అక చెట్టి పాడునే ఉంటాడు. ఇలా అడవాళ్ళకు అన్యాయం చేసేవారిని మామీ నిలుపుగా రీరెయా అనిపిస్తుం దంకీ మాకు. పాపం, ఆ అమ్మాయి ఎంత పన్నుపై ప మసిందీ!"

రాజారావు అగారు, "బాబూకా పతిష్ట అయితే అన్నాడు. రెండు పంపిణుల పదార్లు చేసి భద్రం ఎదురుగుండా పచ్చి చెందిన అతిని సమాంతో మొహం అనేకం అడిగి స్థానంలో ఉంటే ఏం చేసేవాడి?" అన్నాడు.

"నేనే అయితే అనిలు ఇంకెంకా గ్రంథం పడేవాడినే కాదు. ఒకవేళ పడేవీనా ఆ అమ్మాయి మాటలు అయిం దనెందికే పరికవాడేనై సారినాయి ఎన్నో వాడినేకాదు. అక్కణంగా పెళ్ళి చేసుకునే వాడినీ."

రాజారావు భద్రం వైపు తీర్ణంగా చూశాడు. పుళ్ళి మళ్ళి చూశాడు. "రెండు నిమిషా అయ్యాక అమ్మాయి: "పదే, బాగానే ఉంది. ఒకవేళ ఆ వివాహానికి మీ అమ్మాయి నాన్నా ఒప్పుకోక పోతే?"

"అదేమిటి, సారీ! నీమమ్మలు ఒక పెళ్ళి కావే పల్లం పాడు చెయ్యాలిగానూ,

అమ్మాయి, నాన్నామీ చూసేంది అమ్మంకా కొవలమానా! వివాహం కేయిండు నీకు కచ్చం లేని పెళ్ళి చెయ్యకున్నానని మా వాళ్ళ వాలో మాట్లాడడం మానేశాడు, గెలుసా?"

రాజారావు అగి తలవెత్తి భద్రం వైపు గుంబులు: చూశాడు. మాట్లాడుతుంటా. పాల్ని చెయ్యటం అందరినీ. భద్రం నింకొంది. "నే వెంటలున్నా. ంకీ" అన్న మాటలు అణచి పంపిందెంబు.

* * *

మరునాడు అమ్మాయిలను ఎదురు వేయాలి పచ్చం భద్రం గదికి వెళ్ళి ఉన్న తాంకా కేక్కింది.

* * *

సీ సారీ రోజులూ మాటాక భద్రంకో ప్రశ్న ఆరెవో ప్రాసీ ఉన్న ఉపయోగం చెప్పింది.

"దేయిదో భద్రం,

నా చెప్పిన అమ్మాయికో కేక్కివాడి ఎంబుగా మున్నాలో చెల్లించాడి. అనేక నిందల్లో సున్ను వేయాలిగా ఆది ప్రాయాల నాకు తెలియమీ కాదు. కానీ, కానీ వాళ్ళవారిని అడిగింది చూసేంది. వాడినీ నీళ్ళాడినీ చూశాను. అందుననే ప్రభావితం చెయ్యాలి.

"నేలేనుండి నా అనితాక ఉద దిక్కు మాట్లాడుకోతూంది. కాణా మేమిటంటే, నేను రాజేశ్వరిని రిక్కిర్లు మాత్రం చేసుకోలేతూన్నాను. అయిం పుట్టిక వాడు నా కోమల-- విశాఖ, గంతో ఎవో. ఏ. ముంపుతున్నాను అనేతో నేను చేసిన స్వేచాపతికం! అడ వాళ్ళ పక్క, అందునా పంతులమ్మల పక్క, నా కున్న భూనాంబు సున్ను పంపు చేశావు. ఈ ప్రభుత్వంలో ఉదాహరణగా నా రాజేశ్వరినే నాకు చూపేంవచ్చు.

ఇంకెంకా గ్రంథం పడేవాడినే కాదు. ఒకవేళ పడేవీనా ఆ అమ్మాయి మాటలు అయిం దనెందికే పరికవాడేనై సారినాయి ఎన్నో వాడినేకాదు. అక్కణంగా పెళ్ళి చేసుకునే వాడినీ."

"నీ జీవితం క్షమించింది. నేళ్ళు ఎంత వెలుగులు లీకట్టి ఉన్న వా లోపలా కిచ్చింది. పెళ్ళి కావంకా ఇంకా దగ్గరగా సున్ను జీవించాం ద్వారా వి వేవించ ఒక వ్యక్త అయి పంబుగరిక ఇంకో అయిదారు సార్లు పదార్లు కేకాను. రెండు నిమిషా అయ్యాక అమ్మాయి: "పెళ్ళికి ఏ న్నొక్కడేనే అమ్మంకొచ్చాను. కాంపెలో ఉన్నా మానుకునే పన్నుపు కిరూ?"

నీ ఉత్పాదించును,